

skal jeg indrømme det ærede Medlem, og det er, at jeg vil aldrig gaa med til en Fortolkning, som skulde føre til den Konsekvens, at man ved Besættelser af Skolelærerembeder skulde tage de ældste Ansøgere først, at man altsaa skulde have det samme Anciennitetssystem her som ved andre Ansættelser. Det gaar jeg aldrig i mit Liv med til, og jeg vil sige, at naar jeg har foretrukket at forelægge Lovforslaget i den Form for Landstinget, hvori det er sket, i Stedet for i den Form, hvori Udvalgets Flertal havde vedtaget det, var en af mine væsentligste Grunde netop den, at jeg ikke vilde medvirke til, at det skulde blive Tilfældet, at de bedste Lærerembeder altid skulde være besatte med de ældste Mænd. Altsaa, Fortolkningen i dens Konsekvenser har jeg aldrig godkendt og vil aldrig godkende. En anden Sag er Spørgsmaalet om, hvorvidt Ansøgerne skulde være kvalificerede alle tre eller ikke. Med Hensyn til dette Spørgsmaal staar jeg tvivlende, men da der er kommet Udtalelser frem om, at vi skulde forhandle om denne Sag, siger jeg: Nu vel, lad os forhandle om den, det er muligt, at vi kunne finde en Ordning.

Endnu vil jeg sige nogle Ord om et Par enkelte Bestemmelser i Lovforslaget, som min Opmærksomhed er bleven henvendt paa. Naar der i § 17 staar: „Skøner Skolekommissionen og Kommunalbestyrelsen, at en Lærer eller Lærerinde ikke gør Fyldest i sin Stilling, er Kommunalbestyrelsen berettiget til at gøre Indstilling til Skoledirektionen om hans Afskedigelse,“ er der virkelig ikke nogen Underfundighed deri. Jeg maa tværtimod sige, at er der nogen, hvis Ret man vil varetage, er det nærmest Kommunalbestyrelsen, idet Skolekommissionen skal have Kommunalbestyrelsen med sig, inden den kan gøre en saadan Indstilling, og det tror jeg er rigtigt. Jeg tror, at man der til begge Sider har taget de Garantier, som maatte tages, men i øvrigt vil det jo kunne overvejes nærmere i Udvalget, om der skulde være Anledning til at bruge et andet Udtryk. — Naar der endvidere i Slutningen af § 22 staar det Punktum: „Ingen Oprykning kan finde Sted, naar vedkommende Skolekommission og Kommunalbestyrelse gøre Indsigelse derimod, dog kan vedkommende Lærer indanke Sagen til Skoledirektionens, eventuelt Ministerens, Afgørelse,“ vil jeg sige, at min Hensigt med at foreslaa dette er at hindre, at en uduelig Lærer eller en Lærer, som ikke passer sin Gerning, skulde kunne sidde i aarevis og forsømme sit Em-

bede og dog rykke op efterhaanden. Der mener jeg, at Skolekommissionen og Kommunalbestyrelsen skulde have den Ret at sige: Nej! naar han ikke gør sin Gerning ordentlig, saa gøre vi Indsigelse mod, at han rykker op — det mener jeg kan fuldt ud forsvares. Jeg tror nu, at jeg i det væsentligste har svaret paa, hvad der er kommet frem. Der er dog endnu et enkelt Punkt, som er fremdraget af det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Svend Høgsbro), nemlig Spørgsmaalet om Forholdet i Varpelev Kommune. Ja, den Sag har jeg haft til foreløbig Betænkning og har derefter udsendt den for at høre de vedkommende Autoriteters Mening derom. Og jeg kan meddele det ærede Medlem, at den først nu er kommen tilbage fra Sjællands Biskop, som har afgivet sin Erklæring; Sagen skal blive tagen under omhyggelig Overvejelse. Dermed tror jeg at have udtalt, hvad Forhandlingen tvinger mig til, og jeg skal nu til Slutning sige dette, at ganske vist synes Udsigterne at være meget mørke, thi efter de Udtalelser, der ere komne frem i Dag, synes der jo at være saare lidet Haab om Gennemførelsen af dette Lovforslag. Jeg vil imidlertid tillade mig at haabe endnu og skal for mit Vedkommende være villig til at føre en ærlig og velvillig Forhandling om de Punkter, hvorom der er Uenighed, for at forsøge, om vi dog ikke kunne komme til et Resultat.

Formanden (Sofus Høgsbro): For en kort Bemærkning har Folketingsmanden for Sorø Amts 1ste Valgkreds Ordet.

Zahle: For at bringe Klarhed i den Debat, der er ført i Dag, maa jeg gøre den højtærede Kultusminister opmærksom paa, at jeg har rejst to Spørgsmaal. Det ene er Spørgsmaalet om Lærerbesættelsen i Hørsted, det andet er Spørgsmaalet om Skrivelsen af 12te Oktober 1897 fra Kultusministerens Haand. Det første Spørgsmaal skal jeg nu forlade. Den højtærede Kultusminister har erkendt, at det er uheldigt, at han har udnævnt den Lærer, som han har udnævnt, og beklaget, at han ikke rejste derop og selv undersøgte Forholdene og talte med Sogneraadet og derved kom til et heldigere Resultat end det, han er kommen til ved at rette sig efter Amtmanden, som lever i Strid baade med Amsraadet og Sogneraadet, og som her har givet urigtig Besked til den højtærede Kultusminister. Dermed er jeg tilfreds, og jeg haaber efter den Erkendelse, som den